

Mál nr. 233/2019

M og
V v/ ábyrgðartryggingar strætisvagns (A).**Ágreiningur um bótaskyldu er farþegi í strætisvagni kvaðst hafa orðið fyrir meiðslum er vagninum var ekið yfir hraðhindrun eða ójöfnu.****Gögn.**

Málskot, dags. 5.7.2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 26.7.2019.

Málsatvik.

Að kvöldi 3. nóvember 2016 var M farþegi í strætisvagninum A á leið austur Skothúsveg í Reykjavík. Mun A þá hafa verið ekið yfir hraðhindrun eða ójöfnu þannig að M skaust upp úr sæti sínu og lenti illa. Kveðst hann hafa orðið fyrir meiðslum sem hafi versnað dagana eftir slysið. M gaf skýrslu hjá lögreglu 10. sama mánaðar þar sem hann lýsti atvikum á þann veg að A hafi verið ekið yfir ójöfnu á götunni og við það hafi hann kastast úr sæti sínu og hafnað á gólfinu á rassinum. Hafi hann fundið til kvala í baki, en staðið upp, harkað af sér og sest aftur í sætið.

Af fyrirliggjandi sjúkraskrá M á tiltekinni heilsugæslustöð má sjá að M hafi leitað til heimilislæknis síns á heilsugæslustöðinni 8. nóvember 2016. Þar er atvikum lýst á svipaðan veg og að framan greinir. Þar segir einnig að hann hafi verið á leið til vinnu og unnið alla nóttina, en verið afleitur síðan og ekki treyst sér til vinnu eftir það. Við skoðun gangi hann hálfskakkur og sé lengi að standa upp og setjast. Hann sé aumur í „paravertebral“ vöðvum frá miðjum brjósthrygg að mjaðmaspöðum og aumur yfir „ileo-lumbal ligg, SI liðum og origo og insertio piriformis bilat. Distalstatus ganglima a.ö.l. í lagi“. Var honum ávísað fast verkja- og bólgueyðandi lyf. Eftir þessa heimsókn mun M hafa í allnokkur skipti leitað á heilsugæslustöðina vegna verkja í stoðkerfi og annarrar vanlíðunar.

Frá marsmánuði 2017 mun M hafa verið í starfsendurhæfingu á vegum VIRK starfsendurhæfingarsjóðs um eins árs skeið.

M krafðist bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V. Með sameiginlegri matsbeiðni M og V, dags. 18. júní 2018, voru tveir aðilar, læknir og lögmaður, fengnir til að meta hverjar væru afleiðingar af völdum þeirra meiðsla sem M kveðst hafa orðið fyrir við atvikið 3. nóvember 2016. Er í matsgerð þeirra, dags. 21. febrúar 2019, talið að M hafi verið veikur án þess að vera rúmfastur í skilningi 3. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 frá 3. nóvember 2016 til 3. febrúar 2017, varanlegur miski sé 3 stig og varanleg örorka 3%. Í álits- og niðurstöðukafla matsgerðarinnar segir m.a. að afar ólíklegt sé að A hafi verið ekið á því líkri ferð að M hafi getað kastast upp í loft eða skotist úr sæti sínu eins og hann hafi lýst. Hann sé með fyrri sögu um einkenni frá mjóbaki og hafi verið metinn vegna þeirra og enn fremur dofa niður í ganglimi. Með engu móti sé hægt að tengja öll þau einkenni sem hann lýsi fyrir matsmönnum, þ.e. verki víða um stoðkerfi, við umræddan tjónsatburð eins og honum er lýst. Allt bendi til að um langvinna verki sé að ræða og um sé að ræða verkjaeinkenni sjúklings, verki sem geti átt uppruna sinn í fyrri slysi og hugsanlega hafi aukist við seinna slysið, en af fyrirliggjandi gögnum sé ljóst að einkenni hafi verið veruleg eftir fyrri slysið og ein og sér haft töluverð áhrif á vinnugetu M auk einkenna sem til koma og tengjast ekki slysinu. Eins og málum er háttað sé metið að álitum óvinnufærni eftir tognunaráverka sem ekki sé ólíklegur eftir tjónsatburðinn en útilokað sé að tengja öll útbreidd og mikil einkenni sem M lýsi sem afleiðingar tjónsatburðarins 3. nóvember 2016.

Með bréfi V til lögmanns M, dags. 22. mars 2019, gerði félagið grein fyrir því að óskað hafi verið eftir upplýsingum um atburðinn hjá eiganda A og þar upplýsingar fengist frá vagnstjóra A í umrætt sinn að hann kannaðist ekki við atvikið. Svo virðist sem M hafi ekki gefið sig fram við vagnstjóran og því geti eigandinn ekki staðfest atvikið. Engin vitni hafi verið að atvikinu og M kveðst hafa verið einn í A. Með vísan til þessa kvað V ósannað að atvikið hafi átt sér stað og hafni þar með að M eigi bótarétt úr ábyrgðartryggingu A.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 skal sá sem ábyrgð ber á skráningarskyldu vélknúnu ökutæki bæta það tjón sem hlýst af notkun þess enda þótt tjónið verði ekki rakið til bilunar eða galla á tækinu eða ógætni ökumanns. Sá sem telur sig hafa orðið fyrir líkamstjóni sem hlotist hefur af notkun skráningarskylds vélknúns ökutækis hefur sönnunarbyrði um að svo hafi verið. Þannig hefur M sönnunarbyrðina um að hann hafi orðið fyrir meiðslum af völdum A er honum var ekið um Skothúsveg umrætt sinn.

M kveðst hafa orðið fyrir meiðslum í A við það að vagninum var ekið yfir ójöfnu eða hraðahindrun. Engin vitni virðast hafa verið að atvikinu og M mun ekki hafa gert stjórnanda A viðvart um það. Í skýrslu hjá lögreglu viku síðar lýsti M atvikum svo að hann hafi kastast upp í loft og fallið svo niður á gólf þar sem hann hafi lent á sitjandanum og fundið til í baki. Fyrir matsmönnum í tengslum við mat á afleiðingum vegna atviksins, lýsti M atvikum svo að hann hafi kastast upp úr sæti sínu og næstum því lent uppi í þaki en lent síðan aftur í sætinu. Að áliti matsmanna er talið afar ólíklegt að A hafi verið ekið á slíkum hraða að atvikið gæti hafa gerst með þeim hætti sem M hefur lýst. Að framangreindu virtu verður að telja að M hafi ekki tekist að sanna að hann hafi orðið fyrir meiðslum í A við atvik eins og hann hefur lýst því hjá lögreglu, hjá heimilislækni og hjá matsmönnum þeim sem að framan greinir. Verður þannig að telja ósannað að hann hafi orðið fyrir meiðslum sem hafi hlotist af notkun A.

Þótt V hafi staðið að matsbeiðni ásamt M verður af gögnum málsins ekki ráðið að V hafi með einhverjum hætti gefið bindandi yfirlýsingu um að M fengi tjón sitt að einhverju leyti bætt úr ábyrgðartryggingu A.

Að framangreindu virtu á M ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu strætisvagnsins A hjá V.

Reykjavík, 29. ágúst 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.